

N E P R I K L A U S O M A

L I E T U V A



Petis-gi į petį, na vyrai, kas gali,
 Sustoję į darbą už mylimą šalį,
 Prielkime Lietuvą mūsų.

Už išlaisvinimą Lietuvos
 Už ištikimybę Kanadai
 Už santarvės pergalę

For liberation of Lithuania
 For loyalty to Canada
 For victory of the Allies

NEPRIKLAUSOMA LIETUVA

(INDEPENDENT LITHUANIA)

Vasaris-February, 1941

Vol. 1, No.1

Prenumerata metams:	Yearly subscription rate:
Kanadoje \$1.00	Canada \$1.00
Kitose Salyse \$1.50	Foreign countries \$1.50
Išleidžia Kanados Lietuvių	Published by Lithuanian Council
Taryba, Box 40, 324 Queen	of Canada, Box 40, 324 Queen
Street, West, Toronto, Canada.	Street, West, Toronto, Canada.

M Ū S Ų Ž O D I S

Kanados Lietuvių Taryba išleisdama šį mėnesinį leidinį, "Nepriklausomą Lietuvą", vykdo gyveniman seniai gimusią kanadiečiuose idėją turėti nuosavą laikraštį, kuris ištikimai ir nuoširdžiai tarnautų jų reikalams, atstovautų jų tautines aspiracijas ir patarnautų visoms organizacijoms be srovinių pasiskirstymo skirtumo.

Panašus laikraštis, nors dalinai partyviškas, buvo pradėtas išleisdinėti dar 1929 metais. Tai buvo "Kanados Lietuvis". Jis pirmutinis praskynė kelią spausdintam lietuviškam žodžiui Laisvoj Kanadoj. Nuvaręs pirmą kultūrinę vagą mūsų visuomeniniame gyvenime, "Kanados Lietuvis" mirė. Nuo to laiko kanadiečiai neturėjo savo tikrai lietuviško laikraščio.

Tiesa, nuo 1932 metų pradėjo išleidinėti lietuviška kalba spausdinamas "Darbininkų Žodis", kuris vėliau, kažin kodėl, persikrikštijo į "Liaudies Balsą" ir dabar išeina kas savaitę. Bet tai nėra pačių lietuvių leidžiamas, kontroliuojamas ir jų reikalams tarnaujantis laikraštis. Jam visuomet rūpėjo ir teberūpi svetimos valstybės reikalai, jos imperialistiniai interesai. Giliai persisunkęs svetimos įtakos dvasia jis briovėsi į mūsų viešąjį gyvenimą, demoralizavo mūsų išeiviją ir alino lietuvių tautinę sąvoką be jokio trukdymo. Reikia pripažinti, kad iki šiolei mes visai nereagovome į šį svetimų vėjų siautimą mūsų lietuviškuose dirvonuose.

Bet maskolių ginkluotoms jėgoms įsiveržus Lietuvon ir sunaikinus jos Nepriklausomybę, nubudo ir išsijudino į darbą visi padorūs lietuviai. Užmiršę savo siaurus įsitikinimus ir padavę vieni kitiems brolišką ranką, Kanados lietuviai, gal pirmutiniai pasauly, sukūrė pastovią visų srovių organizaciją Lietuvos Išvadavimui. Kartu ir vėl atgijo troškimas išleisti nors mėnesinį leidinį, kuris žadintų mūsų išeiviją stoti į šventą ir didįjį lietuvių tautos darbą. Be nuosavo spausdinto žodžio mūsų veikla negalės sparčiai plėstis ir išsilieti visomis gyvenimo srytimis.

Mes klystume manydami, kad kanadiečiams nereikalingas laikraštis ir kad jis pakentų amerikiečių spaudai, kuri iki šiolei niekad neatsisakė su patarnavimu mūsų reikalams.

Mūsų mėnesinis leidinys negalės patenkinti plačiau skaitančią visuomenę ir kiekvienas "Nepriklausomos Lietuvos" skaitytojas skaitys ir vieną kitą amerikiečių laikraštį. Juo didesnis bus "Nepriklausomos Lietuvos" tiražas, juo didesnė bus dirva amerikiečių spaudai.

Be to, "Nepriklausoma Lietuva" bus vedama srovinio pakantumo keliu, kad suderinus visų grupių akciją bendram lietuvių tautos darbui. Tokių plačių pažiūrų laikraščio nei amerikiečiai, nei kitų kraštų lietuviai mums negali kol kas parodyti. "Nepriklausoma Lietuva", tai pirmas lietuvių politinio pakantumo eksperimentas, pirmas bandymas sutelkti visas sroves į vieną organizuotą kuną išvystymui galingo sąjudžio Lietuvos Vadavimui.

Išleisdami "Nepriklausomą Lietuvą" mes pildome mūsų rėmėjų ir simpatikų valią, kurie kaip Toronte, Montreale, taip ir kitose kolonijose reikalavo tokio leidinio. Nuo jų priklausys ir "Nepriklausomos Lietuvos" tolimesnė ateitis: jos techniškas patrauklumas ir turiningumas. Su jų pagalba mes ją gerinsime, tobulinsime ir gal su laiku, medžiaginiai sustiprėję, spausdinsime išlietomis raidėmis.

Todėl, brolau ir ses, jeigu tu už savo tautybės išlaikymą, už atsteigimą Lietuvos Valstybinės Nepriklausomybės, remk "Nepriklausomą Lietuvą" ir tuo prisidėk prie garbingo ir didžiojo lietuvių tautos darbo!

PETIS - PETIN!

Kai aplinkui audros ūžia,
Kai aplinkui sukuriai ...
Vai, petis, petin, broliužiai!
Į gretas! Stokim buriais.
Ne su kardais, ne su plienu,
Ne patrankų šoviniais—
Gauskim, meilės varpu vienu,
Žaiskim taikos spinduliais.
Mes daug kalbam, toleruojam,
Bet vis artimui ant kojų ...
Tuo tik grabą sau obliuojam,
O ne šiltą džiaugsmo rojų,
Susitarkim, susiburkim,
Broliškumo pajėga!
Vieningumą susikurkim—
Šalin, griovimų liga.
Reik vienybės, solidumo!
Lietuvio širdžiai ugnies!
Kuri žiebtų lig saldumo—
Meilę tyrosios buities.

Marija Aukštaitė

PERSKAITĖS "NEPRIKLAUSOMĄ LIETUVĄ", PADUOK
PASISKAITYTI SAVO KAIMYNUI BEI DRAUGUI!

VASARIO 16. MININT

Besiruošiant švęsti 23-čią vasario 16-tą, tenka pažvelgti atgal ir prisiminti tuos skaudžius laikus ir erškėčiuotus kelius, kuriais Lietuvos sūnus iš po ilgamečio jungo ir sunkios priespaudos rižtingai žengė į nepriklausomybės ir laisvės siekius.

Rimtai susikaupus, prisimena ta nelaimingoji karo audra, kurią buvo skaudu išgyventi Lietuvai. Aišku, kad ilgametis vargas, svetima priespauda ir dar karo audrų naikinamo krašto vaizdai, but but paskatino Lietuvos vaikus rižtis ir aukotis nepriklausomybės lopšį laimėti dabar, ar niekad.

Nujautimas jų nesuvylė ir per jų rižtingumą 16 d. vasario, 1918 m. liko Lietuvos istorijoje atžymėta kaip džiaugsmo ir Lietuvos atkūtimo diena.

Mes ryškiai matome, kad anas pasaulinis karas, su skausmu ir krauju nulėmė Lietuvai laisvę, gimusią tarp lavonų ir karo griuvėsių. Netenka beminėti tų sunkumų, kuriais teko atstatyti Lietuvą. Gana to, kad ji stojosi nauja, laisva ir graži. Jos liaudis nesigailėjo, nei vargo, nei darbo, nes ką darė, ar kūrė, buvo viskas sau, savam kraštui.

Daugeliui iš mūsų, turėjusiems laimės stebėti pirmus nepriklausomybės reiškinius, vaizdžiai prisimena tas skaistutis džiaugsmas, kuri mes visi bendrai reiškėme vasario 16 d. minint. Su kokiais tyrais jausmais mes rinkdavomės pas simbolinį akmenį paminklą kritusiems už nepriklausomybę ir savo atodusiais sėmdavome iš jų tyliojo kapo daugiau patvaros ir rižtingumo, tautos ir krašto gerovei! Kaip jautriai mus nuteikdavo amžinoji ugnis, kurstoma nepriklausomybės kovų invalidų! O amerikiečių laisvės varpas, savo skambiu balsu: "skambink per amžius vaikams Lietuvos", toli, toli nuaidėdavo per lygiuosius gražiosios tėvynės laukus, giliai paliesdamas jausmus ir sujungdamas mus su broliais amerikiečiais, kurie panašiais momentais, kartu su visa Lietuva pergyvendavo vieną ir tą patį džiaugsmo jausmą!

Kas galėjo patikėti, kad 22-ji nepriklausomybės šventė bus paskutinė; kas galėjo įsivaizduoti, kad pagarbiai rusenančią amžinąją ugnį, pas tylų ir kuklų kapą, drįs kas nors užgesinti?

Nors ir su skaudama širdim, bet visgi tenka sutikti, kad faktas, nors ir liūdnas, lieką faktui, kurio akyvaizdoje, šio 16 d. vasario paminėjimui, Lietuvos žmonėms atimtos visos teisės.

Žinant, kad į karo sukuri patekus ir galingesnei jėgai užpuolus, nėra abejonės, kad silpnesnioji jėga ir be pasipriešinimo tampa auka galingesniojo. Vienok žmonėms paliekama teisė buti kuomi esi. Tačiau, mūsų Lietuvai buvo lemta sunkesnę dalį pakelti. Ją ne tik viliugingai okupavo, ne tik klastingai pavergė, bet nuožmiai slopina lietuvybę, verčia užmiršti viską, kas lietuvio taip brangia kaina buvo atpirkta—buti lietuviu, kalbėti tėvų gražią kalbą, nevaržomai skaityti savo spaudą. Šiandien lietuvius verčiamas klusniai pildyti svetimo ir bejausmio šeimininko įsakymus.

Tą primestą mūsų tautai skausmą, tenka su gilia žaižda pakelti, todėl, kad prie to prisidėjo savos tautos vaikai, kurie su laiku liks įtraukti į istoriją kaip tautos pardučiai.

Netenka abejoti, kad jie, išmainę nepriklausomybę į raudonojo aro jungą, nunai jau gailisi, jausdami vis labiau plintančias iš šiaudinės pastogės ramaus valstiečio dejones. Tačiau jau vėlu gailėtis.

Mes gyvendami šalyje, kurioje turime teisę minėti savo šventę, todėl minėdami išneškime tautos pardučiams pasmerkimą, kad jie sudrebinų savo atbukusius jausmus ir priverstų panagrinėti savo sąžinės nusikaltimą. Lai jie pajunta, kad didžioji dalis išeivijos tvirtai stovi su nelaiminga liaudim, visad ir viskuo teikdama jai brolišką pagalbą svetimos naštos nusikratimui.

Nežiūrint, kad šių 16 d. vasario išvakarių mes laukiame su skausmu ir liūdėsiu, vienok, su viltimi ir kantrybe, kad ateis diena, kada trispalvė vėl numes gedulo žymes ir džiaugsmingai suplevėsuos laisvės rankose!

Mes tikime, kad ir šis pasaulinis karas prikels priblokštą nepriklausomybę.

Tada žmonės vėl laisvai rinksis pas rusenantį aukurą ir lenkdami galvas tyliajam brolių kapui atiduos pagarbą ir dėkingumą už suteiktą patvarumą ir kantrumą būti tėvynės sargyboje, pasiliekančią ištikimais tėvynės vaikais.

Tuomet prabilus laisvės varpui: "tas laisvės nevertas, kas negina jos", mūsų tautos pardučiai labai, labai norės pulti ant kelių, pas nepriklausomybės aukurą ir maldauti atleidimo už klastą. Bet jų likimas jau bus nuspręstas ir vargiai jiems bus suteikta atgaila.

O. INDRELIENE.

KANADOS ŽEMEI

Pasakyk, mieloji, penėtoja žeme,
Savo girių arfa suužk, iškankliuok...
Su banga zaphyro viską išseiliuok—
Ko ten vilnys verkia purpuru aptemę?

Koks gi ten šešėlis, retėžiais apvytas
Už Palangos vartų nelaisvės rube...
Vis moja ir moja stovėdams grabe!
Nuvargęs, išbalęs, krauju aptaškytas.

"Išeive, neklauski, eikš, tave priglausiu...
Nes tasai šešėlis tai tavo tėvynė,
Jos rumus ir sienas vergija užpynė...
Aš tau rasoms rožių—ašarą nuprausiu.

Ak, miela, brangioji penėtoja žeme,
Aš ilgėsiu bėgu prie pėdų pirmosios!
Leiski, man trispalvę nešt link rankų posios,
Nes jaučiu ko vilnys purpuru aptemę.

Komunistai sako: kad Rusija, su saule Stalinu, išvadavo Lietuvą ir jos žmones.

Mes sakom: kad Stalinas apgaulingai, jėga paimdamas Lietuvą, panaikino šalies nepriklausomybę. Ar tau brolau ir sese lietuvi, gyvenant svetimoj šaly, nėra skaudu ir gėda prisipažinti kad tavo gimtinė Lietuva, kaipo šalis ir valstybė daugiau neegzistuoja? Kad užklaustas turi pasisakyti jog tavo šalis priklauso Rusijai?

Mes sakom: kad jeigu tu, brolau, supranti tautos gyvenimo reikšmę, jeigu tu turi lietuvišką savygarbą—tu paduosi mums ranką ir eisi kartu su mumis, gelbėti Lietuvai atsikelti.

Komunistai sako: kad Stalinas atnešė Lietuvos žmonėms laisvę.

Mes sakom: kad tokia laisvė, kuri panaikino Lietuvos spaudą, panaikino amžiais įsigyvenusias krikščioniškas šventes ir teisę protauti—yra spaudos, žodžio ir sąžinės vergija.

Jeigu tu, brolau, nenori kad mūsų tauta Lietuva merdėtų tamsoje, neturėdama spaudos; jeigu tu nenori, kad tavo gentys Lietuvoje ar ir kiekvienas geras lietuvis, kentėtų baimę ir būtų persekiojamas net ir tada, kada jis nori Dievui pasimelsti stok kovon prieš laisvės engėjus! Gražink lietuviui laisvę!

Komunistai sako: kad įvykdžius komunistišką žemės reformą ir suvalstybinus visą žemę—ūkius ir bi kokią žmogaus nuosavybę, jie žmones sulygino ir apsaugos nuo išnaudojimo.

Mes sakom: kad komunistai neturėjo jokios teisės porceliuoti ir atimdinėti nuo ūkininkų žemės kurias jiems paliko tėvai ir protėviai, sunkiu darbu ir prakaitu užgyvenę. Tuo didesnę žalą padarę ūkininkams suvalstybindami žemę, nes žmogus nebudamas tikras, ar jis dar bus šios žemės savininku rytoj, nustoja noro ir energijos dirbt, taisyt tą ūkį, ir taip žlunga, per 22 Nepriklausomos Lietuvos metus, pakilusi ūkio kultūra. Jeigu tu, brolau, pripažįsti žmogui nuosavybės teises; jeigu tu nori matyti Lietuvos ūkininką senu jo žemės savininku; jeigu tu nori nušluostyti jo ir jo šeimos ašaras pradėk šia linkme dirbti. Nelauk ilgiau ir netylėk, nes tylėdamas pagelbsti Lietuvos priešams.

Komunistai sako: kad suvalstybinus pramonę ir įmones, darbininkai nebus išnaudojami darbdavių.

Mes sakom: kad darbininkui dabar ne tik negeriau, bet dar blogiau, nes už tą patį atlyginimą darbininkas turi daug sunkiau dirbt komunistams skubotumo sistemą įvedus. Anksčiau, iš įmonių surinkti mokesčiai suplaukdavo į Lietuvos valstybės iždą ir iš to buvo tiesiami keliai, gražūs tiltai, valstybiniai pastatai, k.t.: pradinės ir aukštesnės mokyklos, gražūs paštų rumai ir kiti. Be to, iš valdžios išdo buvo apmokamas mokslas vidurinėse mokyklose už didesnę dalį visų Lietuvos moksleivių, kurių tėvai neišgalėjo mokėti. Dabar, kada viskas suvalstybinta, darbininkas įdėdamas į darbą visas savo pajėgas, sukraus Stalino išdan dideles sumas pinigų, iš kurių bus išlaikomi jo šnipai, visokiausi komisari, rusiškos mokyklos ir t. t. Bet Lietuvos žmonių gerovė, jų mokslas, kultūra, jiems nerūpės. Tat brolau, jeigu

nori matyti Lietuvą ir jos gerovę, globojamą jos pačių vaikų; jeigu nori kad surinkti centai ne į Maskvą plauktų, bet pasilikėtų tavo gimtinėje ir keltų jos gerbuvį—pakelk savo balsą prieš rusišką grobiką ir mūsų tautos graužikus! Ką tik susitiksi ir turėsi progą išsitarti savo gimtinės reikalą, pasakyk, kad lietuvis nepripažįsta vergijos ir jis kovos kol vėl bus laisvas.

Komunistai sako: kad panaikinus Lietuvos oficialę kariuomenę, išskirstant jos pulkus smulkiais grupėmis tarp S.S.S.R. armijos, o likučiams, kurie neva atstovaus Lietuvą, irgi nuplėšyti lietuviški ženklai ir uždėti rusiški; kad panaikinus Lietuvos valstybinę vėliavą—žirgvaikį ir tautos trispalvę—lietuviai turi džiaugtis, globojami tokios didelės šalies kaip Sovietų Rusija.

Mes sakom: kad mes buvom patenkinti matydami mūsų nedidelę šalį gražiai tvarkantis ir kylant įvairiose srityse. Mums džiaugsmo ašara sutviskėdavo akyse, kai matydavom mūsų Tėvynės Lietuvos kariuomenę žygiuojant ir iš kareivių stiprių krūtinių dainas, skambiai kalnų kalnais aidint.

Mums patiko, kad jie dėvėjo lietuvišką uniformą, su gražiais simbolingais ženklais. Mums patiko, kai Lietuvos kareivėliai priesaikoje bučiavo Lietuvos valstybinę vėliavą ir kas rytas giedodami "Tėve Mūsų" nuleisdavo Lietuvos trispalvę tautinę vėliavą. Nors skaičiumi mes ir nedidelė tauta, bet dvasioje mes jautėmės didvyriai, nes buvome laisvi. Dabar, brolau, jeigu tu nori laisvai galvoti ir galvoji, apsvarstyk šį dalyką: ar Lietuvos kariuomenė atidavė ir išmainė visus tuos simbolinius ženklus, kurie jiems priklausė asmeniškai ir vėliavas, kurios simbolizavo laisvą tautą—laisvai. Su noru? Be jokio sąžinės išmetinėjimo? Be širdies skausmo? Ir be paniekos jausmo?

Aš žinau, brolau, kad jeigu tavę teka sveikas lietuviškas kraujas, neušsikrėtęs komunistiškai-rusiškomis bacilomis, tu žinai, jauti ir supranti, kad Lietuvos kariuomenė visus tuos apiplėšimus ir pakeitimus priėmė su didele širdgėla, su didele negarbe, ir tu žinai kad kiekvienas lietuvis kareivis nešios žaizdą savo širdy ir gėdulą minty—tol, kol jis negaus progos atsistot ten kur jis priklauso—Nepriklausomos Lietuvos garbės apsaugoj!

Tat, brolau, duokš ranką ir eime kartu ieškoti tos šventos progos!

SALIOMEJA.

Pasidarysime

NEVERK DEL LIETUVOS NEPRIKLAUSOMYBĖS

PRARADIMO, BET DIRBK IR KOVOK!

oo0oo

SIŪSK \$1.00 PRENUMERATOS "N. L." ŠIANDIEN.

PAŽINKIME JUOS GERIAU

Šiandieninė Lietuvos padėtis, kiekvienam geram lietuviui, jeigu nevienodai, tai labai panašiai išsivaizduojama ir suprantama. Dėlto neprisieina stebėtis, kad daug straipsnių lietuviškuose laikraščiuose galima užtikti labai panašių savo turiniu į viens kitą. Tas beabejo išplaukia iš vienodo dalykų supratimo, kas yra visai natūralu. Tai vienodi skundai ir vienodos ašaros mūsų brolių lietuvių! Šią mintį prisieina paliesti tiktai todėl, kad Nepriklausomos Lietuvos priešai pradėjo varyt gana smarkią kompaniją netik žemindami Nepriklausomos Lietuvos idėją, bet ir niekindami tuos asmenis, kurie ta linkme darbuojasi.

Tai labai gerai žinoma įprasta komunistų propaganda tai jų duona kasdieninė ir tik reikia stebėtis, kad atsiranda tokių tamsių žmonių, kurie ta melaginga propaganda tiki. O tiki jie todėl, kad yra per mažai apsišvietę ir nepažįsta komunistų apgaulingų siekių. Jie dar vis išsivaizduoja, kad komunistai kovoja dėl darbininkų būvio pagerinimo, ir už tat jie juos visokeriopai remia. Bet tokie žmonės yra akliausi fanatikai, kuriuos komunistai per eilę metų su savo melagingai įtikinančia propaganda padarė neprotaujančiais robotais. Tokie žmonės bijo kitokių laikraštį paimti į rankas apart komunistinio, o jeigu kartais ir paima, tai tik pažiūrėt ką kiti "meluoja", nes jiems taip per daugelį metų buvo kalama į galvas, kad kitaip protaują žmonės yra melagiai, o jų leidžiami laikraščiai vien tik melus rašo. Su tokiais žmonėmis ginčytis neapsimoka, jų nusistatymą pakeis tik koks nors nelemtas įvykis su pačiais komunistais.

Susiorganizavus Toronte Kanados Lietuvių Tarybai ir pradėjus jai darbuotis Lietuvos Nepriklausomybės dirvoje, kaip tuojaus komunistai paleido savo visus robotus į darbą. Tiems robotams buvo įsakyta kuo pikčiausiai niekinti Tarybos narius. Buvo ir yra knisinėjamas kiekvieno Tarybos nario praeities gyvenimas, kartais net visai nekaltas dalykėlis mėginama išpusti į didžiausią burbulą. Pavyzdžiui, skaitančioji lietuvių visomenė gerai žino, kad Kanados Lietuvių Taryba stoja už Laisvą Nepriklausomą Demokratinę Lietuvą, bet komunistai per savo spaudą ir per robotus gąsdina savo pasekėjus, kad buv Taryba nori sugrąžinti Smetonos režimą Lietuvoj, kas yra didžiausia nesąmonė, nes Taryba keliais atvejais savo nusistatymą buvo pareiškusi susirinkimuose ir per spaudą.

Apar to, kas pasakyta, šiomis dienomis tapo paleista nauja antis, buv Taryba siunčianti pinigus Vokietijoje gyvenantiems smetonininkams ir kad tais pinigais naudojasi Hitleris. Tuo tarpu faktas yra toks, kad Taryba ne vieno cento nėra kur nors siuntusi, nes jos pačios reikalams pinigų stokuoja. Čia buvo paliesta tiktai keli eiliniai komunistų prasimanymai, o jų jie išgalvoja gana dažnai ir gana daug.

PAKALBINK SAVO PAŽIŪSTAMĄ BEI DRAUGĄ UŽSIPRENUMERUOTI "N.L."

PRENUMERATA KITA S. TIK \$1.00.

Todėl tiems, kurie komunistų pinklių nežino yra būtinas reikalas jų visas suktybes sužinoti ir tai kuogreičiausiai, antraip, galime susilaukti tokio paties jungo, koki kenčia mūsų broliai Lietuvoj ir kuri čionyksčiai vadina rojum. Dabar iš to rojaus išbėgtų visi Lietuvos žmonės, išskyrus komisarukus, kad tik galėtų, nes tokios baisios priespaudos lietuviai nėra pergyvenę nė pačiais tamsiausiais viduramžių laikais! Tuomet despotai dar buvo neišradę tokių priemonių kaip išnaudoti savo vergus. Jie tada neturėjo čekistų, nebuvo išradę nė stahanovkos, kuri per keletą metų iš darbininko padaro tik šešėlį ir kurią pačioj Rusijoje jau vengia praktikuoti, o Lietuvai ji peršama kaip koks darbininkų išganymas; tikrumoje baisiausias darbininkų išnaudojimas! Stahanoviškai dirbant darbininkas turi turėt sukonzentravęs ant to darbo savo mintis, savo raumenis ir visą energiją ir taip nenukreipt į šalį tos energijos nė vienai sekundai. Tai galit išsivaizduot ką tai reiškia? Tai reiškia, kad darbdaviui nepaprasta nauda, o darbininkas po kelių metų tokio intensyvaus darbo lieka visiškai bejėgis, ir todėl Rusijoje daktarų patarimu vengiama šią sistemą naudoti, bet Lietuvoj ji netik praktikuojama, o stačiai brukte brukama visose pramonės šakose ir tam yra priežastys. Štai jos: Rusai atėjo į pabaltijos kraštus ne lietuvius ar latvius gelbėti ar ten darbininkams rojų įsteigti? Jie atėjo kad tuos kraštus pavergti ir pasilikti juose amžinai! Rusai žino labai gerai, kad kol lietuvių, latvių ir estų tautos žmonės tuose kraštuose gyvens, tolei Rusija nesijaus saugi, ir kad tik minimų tautų išnaikinimas teikia Rusijai vilties pasilikti tuose kraštuose ant visados.

Štai kodėl lietuvių, latvių, estų ir lenkų atsparesni inteligentai surandami kuo nors prasikaltę ir tūkstančiais siunčiami į Sibirą ar kitus tolimus Rusijos užkampius. Taipgi rusai gerai supranta, kad šiam savo bauriam tikslui atsiekti reikalinga komunistinė skraistė, po kuriosios priedanga, neva dėl klasinių skirtumų, bus užkinkyta tą šlykštų darbą atlikti ir lietuvių tautos dalis—tai komunistai!

Tai štai dėl kokių priežasčių Maskva bruka lietuviams stahanovką ir visais kitais būdais stengiasi naikinti lietuvių tautą. Kiek jiems pasiseks išnaikint lietuvių kolei karas pasibaigs, tai kitas klausimas, bet svarbu, kad kiekvienas lietuvis žinotų ką Maskva yra nutarusi su mūsų Tėvyne Lietuva daryt ir kad į tai tinkamai reaguotų. Sausio 12 d. pranešime iš Suomijos sakoma, kad tūkstančiai latvių ir lietuvių vežama į gilumą Rusijos, ir kad latviams pasipriešinus 1200 buvo sušaudyta, tas pats yra daroma ir su lietuviais; tai nepaprastai baisi padėtis mūsų brolių Lietuvoje!

Iš šios baisios padėties gali but išgelbėta Lietuva tiktai Britanijai karą laimėjus. Tad mūsų visų, Kanadoje gyvenančių lietuvių yra šventa pareiga visokiais galimais būdais gelbėti Anglijai šį karą laimėti! Laikydamasis virš išdėstytų minčių, noriu dar kartą priminti broliai ir sesės lietuviai, pasistengkite pažinti komunistus gerai, o neabejoju, kad pažinę jų darbus, jų melagingą propagandą užgiriančią visus esamus žiaurumus Lietuvoje, šalinsitės jų kaip pavietrės. Komunistai tai vienintėlė mūsų tautos dalis, arba kitaip sakius, išgamų dalis, kuri nelinki Lietuvai laimės ir nenori matyt ją Nepriklausomą, nes jie yra lietuviški judos.

J. YOKUBYNAS.

Bene aš galiu pasakyti kas mano širdy? Bene aš galiu iškalbėti kūno lūpomis sielos išgyvenimus? Ne, negaliu. Tai individualės spynos, kurios praleidžia tik atodūsi, kaip išvargusi, kalini, kurio vidujinio skurdo niekas nesupras.

Oi, nesupras. Tik pajus neviena motina, kurios vaikas likęs už okeano. Už plačių banguotų žiočių, kurios prarijo džiaugsmą tarp sunaus ir motinos.

Ak, vilnys, vilnys. Jūs nedidesnės už mano ašaras, jūs kalnai mažesni už motinos sielvartus, o jūrų uraganai menkesni už motinos tragedijas.

Taip mąstė Regina Gracienė, parimus alkūnėmis ant tamsaus pijano vožtuvo, juoduose ilgos sukniš kvolduose, skendėjo jos išvargęs lyg bevalis kūnas, akyse žybčiojo Trijų Karalių žvaigždė, nuo žaliašakės eglės—pūsojo snieguotoj vatoj Dievo angelėliai.

Mamyte, ko nuliūdus? Apkabino jos pečius vienas, ir antras sūnus, priglaudė jos galvą pabučiavo į plaukų garbanas, bet Gracienė nuglosčius sūnų pečius, tylėjo; tik meilingi motinos akių skendiniai, ieškojo dar vieno akių.

Jos buvo čia pat, prieš ją. Bet tik iš rėmų žvelgė gražios, ugingos ir drąsios, taipgi brangios kaip neišperkami saphyrai malonios jos sunaus kario akys. Puiki, lygiai apgulusi leitenanto uniforma masino akį, iškili krūtinė siūlė ryžtumą, drąsą, ugninį ištvermingumą ir sodrią, giliai paslėptą tėvynės meilę.

Ak, mano Viešpatie—nulinko Gracienės galva su slepiama ašara, ji prisiminė viską. Atsivožė pijano dangtį, suverkė gamos, išsivystė į nesuvaikomus ilgėsio motyvus, mintys skendo į praeitį, nusileido kaip naras į okeano gilumas, ir ieškojo paskandintos laimės, kaip tunančių nežiniose gintaro klodų.

Joneli, tėvynės meilė ir tu. Abu kaip vienas. Abu surišti vienu meilės kaspinu, ir abu mano širdyje ilgėsio rožių pluoštais liepsnojate.

Sūnau mano, dėl skurdo ir nedatekliaus, palikau tave iš šeimos išmestą, kaip iš lizdo jaunutį besparnį paukštelį, bet tu tada pajutai tėvynės tau ištiestą motinišką glėbį, kuriame nuskendai. Gal mano širdis pavydi, kad labiau pamilai antrąją motiną tėvynę, bet tikrai aš neverta, kad išeivės rubais apsivilkus palikau tave už traukinio langų, už okeanų!

Ak, vingiuokite rankos baltoj klavitūroj, o širdie, sielvartų varžtais apjuosta,—mylėk. Liepsnok ilgėsy.

Saldi kančia, ir šventas motinos ilgėsysis, nepramuša krūtinės groty, ir jau likau amžinu kaliniu, bepročiu ir skausmo užguitu.

Mieloji Regina, eiva kur prablaivėti,—pasiūlė jos vyras, sulaikydamas rankas nuo audringai užiančių simfonijų ir, palietęs troškuliu degančias jos lūpas, pastebėjo Reginos išverktas akis.

Regina—jis greitai standriu glėbiu suspaudė jos kūną, šiltai pajuto krūtinės alsavimą, net širdies plaudančius dūžius, ir be klausimo ieškojo atsako jos ilgėsiu apvilktose akyse.

Mielasis, nerasi vylių motinos širdy, jinau jautriai užmetė bejėgę ranką už jo kaklo, ir privėdė prie vario blizgančių rėmų, iš kurių žvelgė jų sūnaus karingos akys. Valandėlę stovėjo lyg suakmenėję, kančios iškaltose Reginos veido raukšlėse įsirėžė dar viena gijalė, ir tada jinau nuleido rankas, lyg pasiduodama likimui; nulenkė akis.

Regina, aš suprantu motinos sielvartus—guodė ją jos vyras, abu su liūdėsiu žiūrėjo į sūnaus akis, į tylų akmeninį veidą, į ryžtingas linijas, į drąsių akių šaltinius.

Tėvas gerte gėrė iš jų tik džiaugsmą, planavo sūnaus garbingą ateitį, tėvynės kilimą ir laimėjimus, o motinai Reginai šale to viso—tarytum leidosi į jos sūnų kardai, sproginėjo po visą Europą šrapnelių ugnys, ir kiekviena karšta metalinė skiedra, rodos, siekė sužeisti jos sūnaus kūną.

Eiva.

Ji užsidengė akis, pirmesnė nuo sūnaus fotografijos pasitraukė, o ten, kitam kambary, pravirko smuikas jaunesnio sūnaus rankose, ir pasigirdo žemas baritono motyvas:

Tai tau, motinėle,
Už švelnų žodelį.
Tai tau, branguolėle,
Už supatą lopšelį.
Už dvasinį peną --
Dainužę banguosiu,
Tau rankelę seną --
Meile išbučiuosiu.

Regina suklupo. Jos žilstančių plaukų banga nusitiesė blizgančio parketo gelsvuose ritimuose, sielą pakirto sumišimas ir kančia, susipynė širdy sielvartas sopulio kamuoliu, ant kurio ji tarsį paslydo, apalpo, ir suklupo.

Nieko. Aš tik pasvirau—po valandėlės ji kalbėjo šeimos apsupta, o Europos karo ugnys tartum šliaužė į jos širdį, vis darėsi, atkėsinosi kėsinosi išvogti ne tik Jonelį, bet visus jos sunus, siekė nušluoti visą žmoniją.

Juk mes norime gyventi! Ji pradėjo blaškytis, veržėsi prie sūnaus paveikslo, ir uždėjus delnus ant šalto vario rėmų, prapliupo verksmu.

Sūnau, mielas—dėl tavęs ir dėl žmonijos, iškelsiu taikos vėliavą lūpomis, plunksna, darbu ir žodžiu.

Ir, kai žvaigždės spindėjo briliantų varšomis žydriamėlynėj erdvėj, kai mėnuo žėrė tvyskią balzganą simetriją, Regina pastūmė lango užuolaidas, jos akys atsirėmė į aukštus tolius, o dvasia rinko gyvus maldų perlus ištvėrmei ir naujoms jėgoms.

MARIJA AUKŠTAITĖ

AR PASTATEI SAVO ŠIRDY PAMINKLĄ?

Lietuvos Nepriklausomybės žydėjimo laikais, gal ir tavo ausis, Lietuvos sūnau, dukte, yra nekartą užgavę Invalidų Trimito simfonija iš istorinės Tautos Sventovės—Karo Muzėjaus, per 22 nepriklausomo Lietuvos gyvenimo metus, saulėtekio ir saulėleidžio rausvomis pašviesėmis kasdieną švelniai nubanguodama.

Invalidų Trimitas, nusilenkdamas už Lietuvos Nepriklausomybę žuvusių karių paminklui, išreikšdavo tautos dėkingumą, meilę ir pagarbą žuvusiems tautos karžygiams, kurie savo brangiausiu turtu—gyvybe, Lietuvai laisvę buvo išpirkę. Trimito Simfonija išreikšdavo pagarbą ir tiems sužalotiems karo invalidams, kuriems nepriklausomybės kovos visam amžiui paliko skaudžią antspaudą. Trimito simfonija atiduodavo pagarbą ir visiems karo veteranams, kurie ėjo į žūtutinę kovą, kad iš po rusų jungo Lietuvą išvadavus ir ją prikėlus laisvam gyvenimui! Trimito simfonija, nepamiršdavo pagerbti ir tu karžygių-rašytojų, kaip: Daukanto, Valančiaus, Maironio, Kudirkos, Vaižganto ir kitų, kurie skiepdami lietuviuose tautinį susipratimą, žadino Lietuvą iš gilaus tautinio miego ir skynė į Lietuvos nepriklausomybę erškėčiais užėlusius kelius.

Invalidų Trimito gedulinga simfonija, užkliudžiusi lietuvių ausis, klabeno jo sielos vartus, klausdama: "tautietai, ar pastatei paminklą savo širdy broliškos meilės, pagarbos ir žmoniškumo jausmo tau laisvę iškovojuosiems karžygiams, už kuriuos, kas rytą, vakarą aš dusauju".

Ir taip Invalidų Trimito simfonija, Lietuvos nepriklausomybės metais, švelniai vibruodama Kauno slėniais ir Nemuno bangomis aidėjo.

Dėja, šiandien Invalidų Trimitui surakintos lūpos Lietuvoje skambėti, tačiau, jo galingi simfonijos atdūsiai, atsimušę į ištikimųjų Lietuvos vaikų širdis, aidai visur, kur tik lietuvių esama. Ir į tavo sielos gelmes, lietuvi, tas klajojantis Trimito aidas, dabar beldžiasi ir klausia: "lietuvi, ar pastatei savo širdy paminklą tiems karžygiams, kurie per 23-jus metus, savo krauju nuplovė tėvų žemę, kad tau laisvę iškovojo?"

Tie tavo broliai, savo krauju išlaisvinę Lietuvą iš po rusų letenos, jau šiandien negali iš kapo prisikelti, kad nušluostyti terorizuojamų tautiečių ašaras, ir juos iš dar didesnės—bolševikiškos verguvės išvaduoti! Tačiau už Lietuvos nepriklausomybę ir tautos išlaisvinimą pralietas jų kraujas šaukiasi keršto, kaip Lietuvos laisvę pagrobusiui Maskvos raudongalviui slibinui, taip ir jojo talkininkams paleckiniams tėvynės išdavikams! Ir tu nepriklausomybės karžygių kapai, tave įpareigoja, kad tu ištiestum pagalbos ranką vergučių pančiais sukaustytiems užjūrio broliams ir sesėms. Nejaugi, tu busi toks dvasioje suakmenėjęs, kad neišgirstumei ir nepaklausytumei nepriklausomybės karžygių kapų balso ir kad galėtumei šaltai žiūrėti, kaip geriausieji Lietuvos vaikai, o gal jų tarpe ir tavo giminės, ar savieji, tremiami į Sibiriją ir kitas Azijos pustytes? Nejaugi, tu busi toks beširdis egoistas, kad galėtumei ramiai puotauti ir linksmiai alaus bokalais skambinti, kai tavo užjūrio broliams ir sesėms išplėšiama paskutinis duonos kąsnis? Nejaugi ir tada tu paliksi užkietėjęs, kai sužinosi, kad ir tavo gimtojo bakūžėj gauruotas kacapas įsitupęs?

Tad brangus lietuvi, jeigu nenori, kad tavo ir tavo ainių vardai tautos istorijoje užsipelnytų išgamų "karūnos", arba susilauktų nenaujingų kukalių likimo, kurie išskiriama iš kviečių tarpo ir į pelenus sudeginama, tai pasiklausk savęs, ar pastatei savo širdy paminklą, tiems Lietuvos nepriklausomybės karžygiams? O jei tokį broliškos meilės, pagarbos ir žmoniškumo jausmo paminklą savo širdy esi jiems pastatęs, tai tu negalėsi būt ramus, kai tavo brolių sudėta ant nepriklausomybės aukuro kruvinoji auka Azijos barbarui, šiandien yra išniekinta ir begėdiškai sutrypta.

Ir jei tokio atminimo paminklą, tiems nepriklausomybės kovotojams, savo širdy esi pastatęs, tai šiandien nereikės tau stovėti kryžkelyje ir "keturių vėjų" klaustis, kurią kryptį pasirinkti, nes dėl visos tautos, ir kartu dėl tavęs, jų pasiaukojimo pavyzdys ir jų tėvynės meilės ugninis švyturys parodys tau tikrąjį, jų pačių, pramintąjį kelią! O tas kelias, tai skaitytoju ir pačiam bus aiškus—ryžtinga kova su Lietuvos Nepriklausomybės budeliu—Maskvos raudonaisiais banditais ir su Stalino batų šepetukais—vietiniais komunistais.

Tad brangus tautietė, neatidėliodamas pradėk vykdyti žuvusių už Lietuvos Nepriklausomybę milžinų tau uždedamą pareigą—stok į garbingųjų kovotojų eiles! Kardo kovos, dar šiandien iš tavęs nereikalaujama, tačiau, tu esi šaukiamas į platų žodžio ir spaudos kovos lauką. Tad veltui negaišink laiko ir stok į vedamą spaudos ir žodžio kovą ir remk ją kuo gali, ar finansais, ar morališka parama, arba ir abiem kartu!

Tik tuomet tu turėsi ramią sąžinę, kai darbuosies, kad savo užjūrio brolius ir seses iš skurdo ir ašarų verguvės išvadavus!

Montreal, Quebec.

TRIMITO AIDAS

KANADOS LIETUVIŲ RADIO PUSVALANDIS

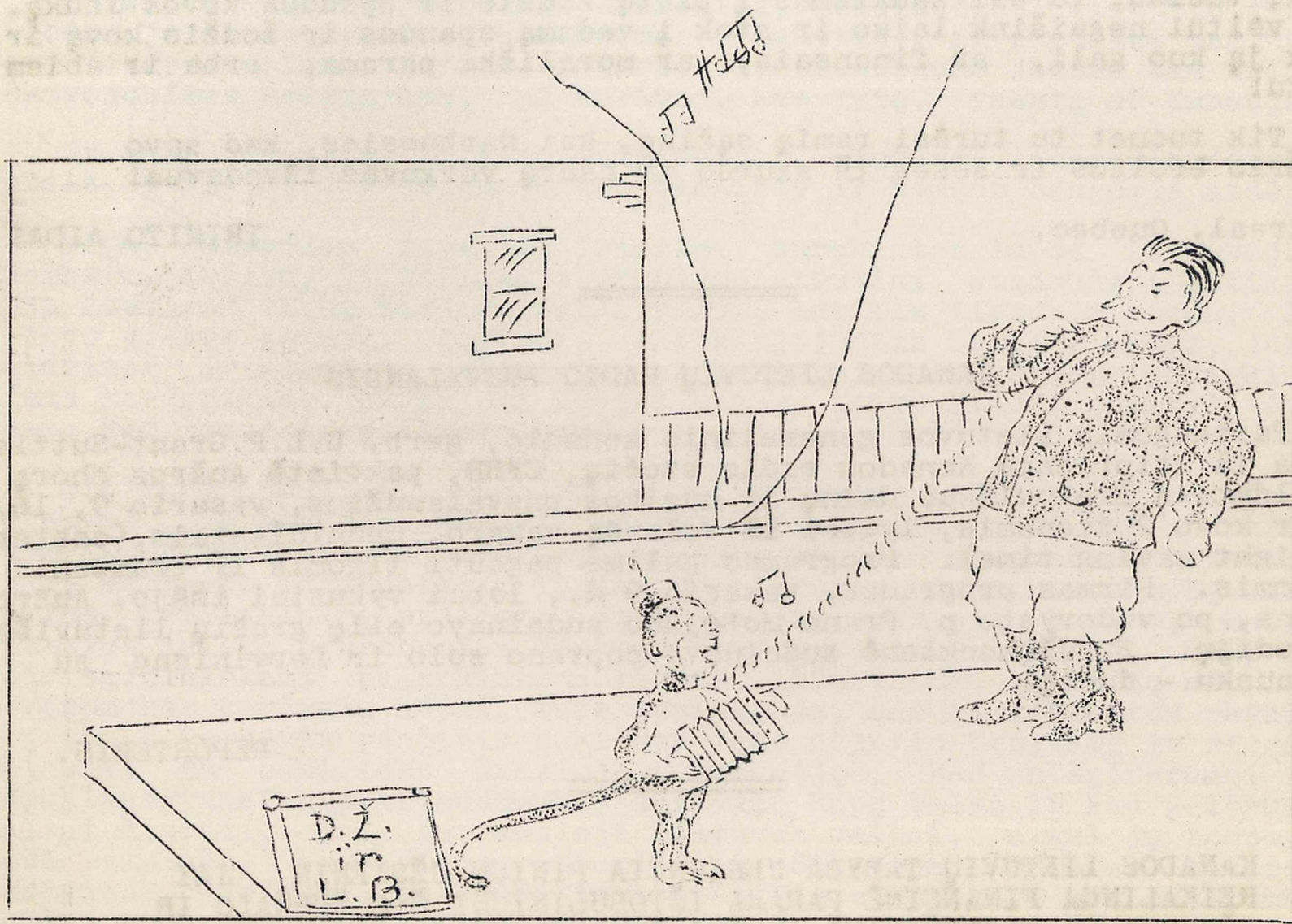
Pastangomis Lietuvos generalinio konsulo, gerb. G.L.P.Grant-Suttie, viena iš stipresnių Kanados radio stočių, CFRB, pakvietė Aušros chorą išpildyti 4 lietuviškus dainų ir muzikos pusvalandžius, vasario 9, 16, 23 ir kovo 2 dienomis, lygiai 11 valandą vakaro, nedėdieniais, (eastern daylight saving time). Programas galima pagauti ilgomis ir trumpomis bangomis. Pirmas programos, vasario 9 d., labai vykusiai išėjo. Aušros choras, po vadovystę p. Prano Motejuno sudainavo eilę gražių lietuviškų melodijų. Z. Užemeckienė sudainavo soprano solo ir Derviniene su Brazausku - duetą.

REPORTERIS.

KANADOS LIETUVIŲ TARYBA NESIUNČIA PINIGŲ UŽSIENIN. JAI REIKALINGA FINANSINĖ PARAMA IŠTOBULINIMUI ŠIO ŽURNALO IR IŠVYSTYMIUI SAJUDŽIO UŽ ATSTEIGIMĄ LIETUVOS NEPRIKLAUSOMYBĖS.

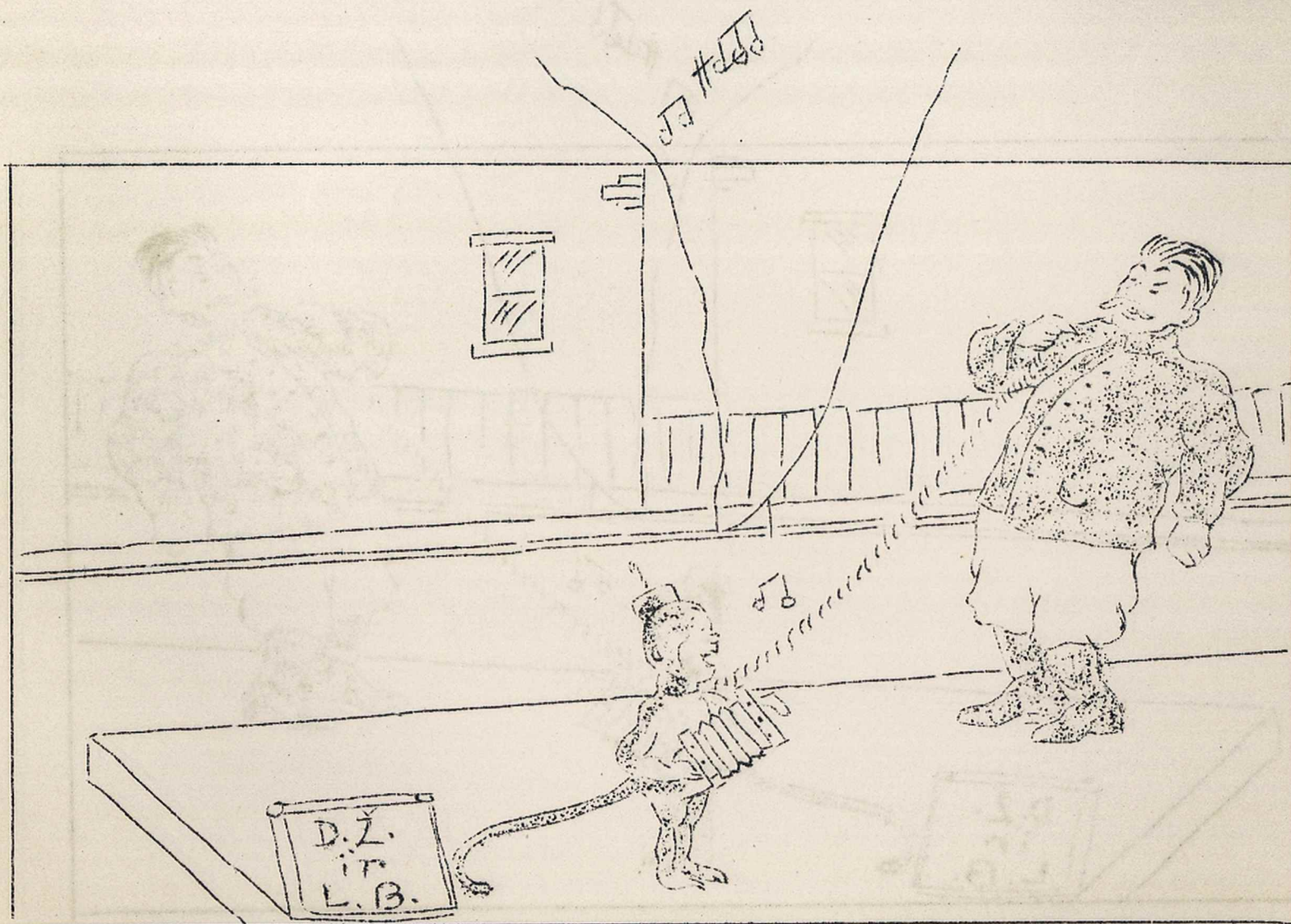
1932-1934

Draugai, įsteigkime sovietų valdžią Kanadoje! Stokite į Suninę, Literatūrą ir Bangos Chorą, nes šios organizacijos veikia po vadovybe kominterno! Tik fašistai gieda Lietuvos ir Kanados hymnus! Tik fašistai dėvi tautiškus rūbus! Griaukim buržuazines unijas, o budavokime vieną Workers' Unity League. Stalinas genijus, caca, mylimiausias mūsų vadas. Bucharinas mūsų didžiausias teorėtikas. Studijuokime jo A.B.C. Rusijoje nėra bado, kaip buržuazija meluoja.



1934-1935

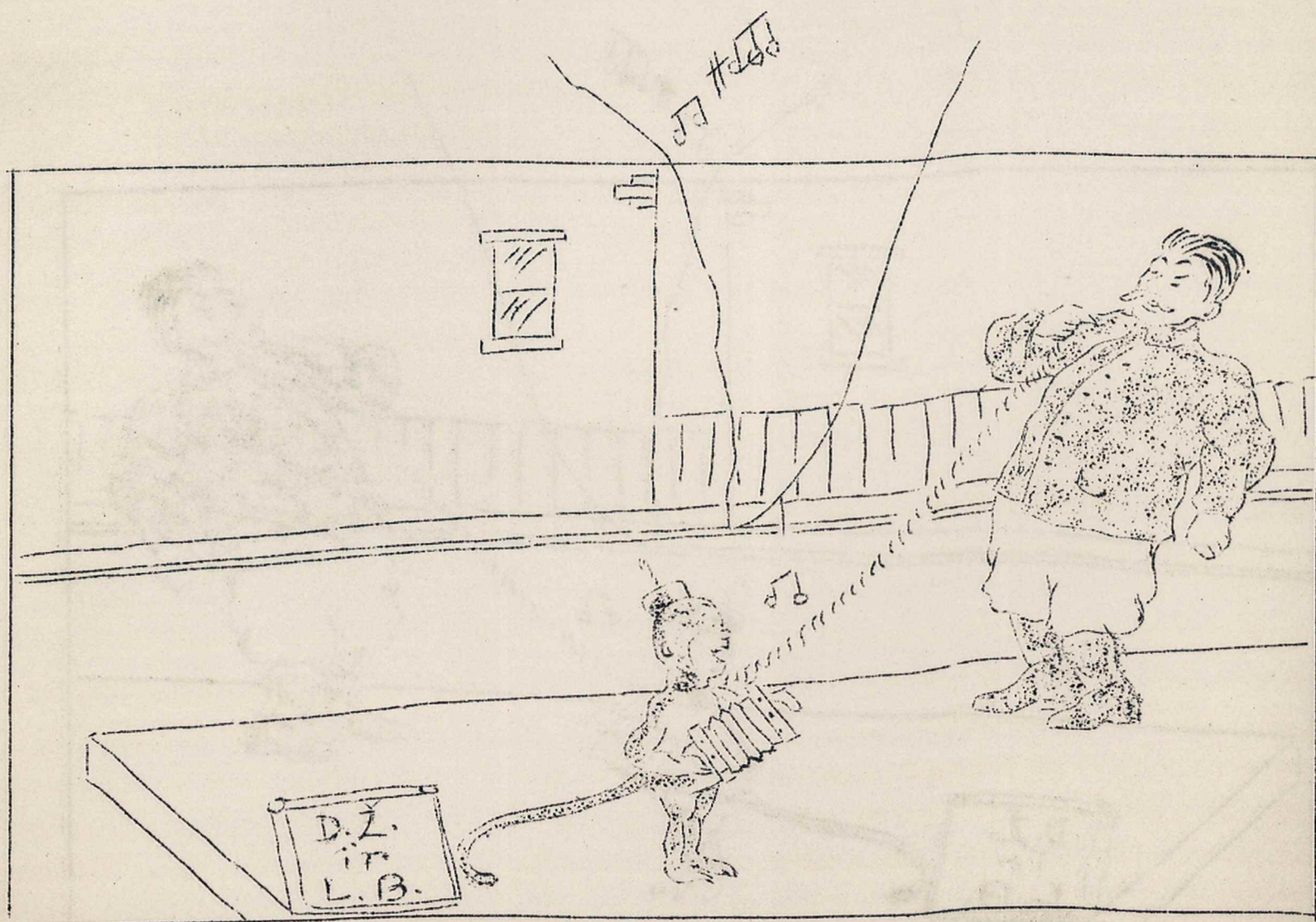
Draugai, kovokim už taiką ir demokratiją! Kovokim prieš fašizmą! Reikalaukim demokratinės valdžios Lietuvoje. Budavokim suvienytą frontą. Mes, komunistai, išukdėme Sūninę, Literarturką, Bangos chorą ir progresyvių lietuvių judėjimą Kanadoje. Šalin militarinis mokslas iš Kanados mokyklų, šalin Kanados militarizmas, bet ... lai gyvuoja Stalinas ir Raudonoji Armija.



PENKTAKOJO ISTORIJA PAVEIKSLUOSE

1935-1937

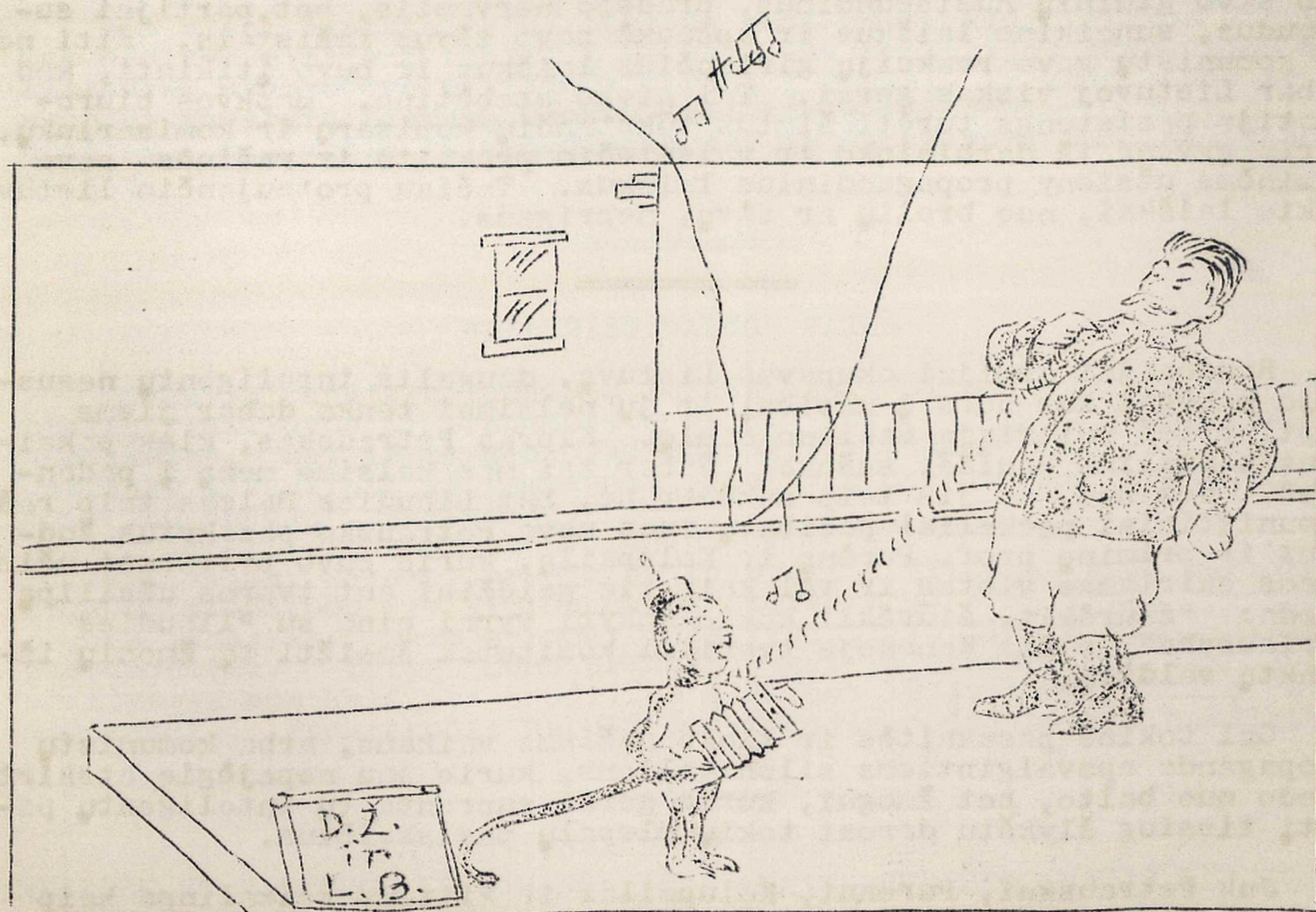
Rusija nenori nė colio svetimos žemės. Šalin karas! Mes paversime imperialistinį karą į revoliuciją. Likviduokime Workers' Unity League ir stokime į buržuazinę Amerikos Darbo Federaciją ir tarptautines unijas. Mes, komunistai, nuveikėm didelius darbus: dėka L. B. jau žuvo keletas lietuvių Ispanijoje, surinkom tūkstančius dolerių Ispanijai ir Kinijai, iš kurių jau pasiuntėm \$2.00 draugui Zdanuskui. Mes žmonės ... Giedokime "Lietuva Tėvynė Mūsų" ir "O Canada". Juk mes ne tik žmonės, bet ir patrijotai. Devėkim tautiškus rūbus, nes tik fašistai bijo tautišky rūbų. Mes tiesiame brolišką ranką katalikams. Ginkime buržuazinę demokratiją Kanadoje! Mes patrijotai. Lai gyvuoja Stalinas ir jo demokratiškiausia konstitucija! Lai gyvuoja Sovietų Rusija! Lai gyvuoja Raudonoji Armija! Kovokim prieš Kanados ginklavimasi! Šalin Kanados militarizmas. Mes Kanados patrijotai.



PENKTAKOJO ISTORIJA PAVEIKSLUOSE

1937-1938

Draugai, ginkime Lietuvos nepriklausomybę! Winnipegiečiai neduoda Smetonos ginklų fondui pinigų—jie fašistai. Deginkim Bucharino A.B.C. komunizmo knygą, nes jis pasiutęs šuo; jis suorganizavo Ukrainoj badą 1931-1932 m. Mes reikalaujam Stalino sušaudyt visus Hitlerio agentus Rusijoje. Boikotuokim Vokietijos prekes; priverskime Kanados valdžią nutraukti prekybą su Vokietija. Stalinas pasaulio demokratijų vadas prieš Hitlerio agresiją. Didžiausias Hitlerio priešas, tai draugas Stalinas. Kovokim už Čekoslovakiją. Tik Stalinas mažų tautų užtarėjas ir jų nepriklausomybių saugotojas.



(Blis Daugiau)

LAIŠKAI IŠ PAVERGTOS LIETUVOS

Šiandien Lietuvoj, kaip Vokietijoj ir Italijoj, siaučia biauři reakcija: po kruvinu okupanto batu paminta žodžio, spaudos ir organizacijos laisvė; rubežiai aptverta aukšta elektrifikuotų vielų tvora. Aišku, kad pavergtas lietuvis iš tokio kalėjimo negali laisvai susisiekti su broliais išeivijoj.

Tačiau, nežlūrint biauřios cenzūros ir persekiojimų, gauname keletą laiškų tiesiai iš pavergtos Lietuvos, kurie nusako tikrą ten padėtį. Tas parodo, kad Dekanozov'as dar nesuspėjo sudaryti cenzorių personalą iš ištikimų Maskvai parsidavėlių. Bet taip ilgai nebus. Greit Dekanozov'as, su pagalba išdavikiškos komunistų partijos, apvalys visas pašto įstaigas ir tik komisarai rašinės užsienio lietuviams propagandinius laiškus.

Kanadiečiai gavo visokių laiškų. Kai kurie iš komunistų, gavę nuo savo giminių nusiskundimus, pradėjo nervuotis, bet, partijai sudraudus, sunaikino laiškus ir apšaukė savo tėvus fašistais. Kiti ne iš komunistų gavo reakciją giriančius laiškus ir buvo įtikinti, kad dabar Lietuvoj viskas gerai. Tai nieko stebėtino. Maskvos biurokratija pasistengs turėti šintus tūkstančių komisarų ir komisariukų, kurie gyvens iš darbininko ir valstiečio prakaito ir rašinės savo giminėms užsieny propagandinius laiškus. Tačiau protaujančio lietuviu tokie laiškai, nuo brolių ar tėvų, neprigaus.

Raudonajai armijai okupavus Lietuvą, daugelis inteligentų nesusėjo pabėgti kur nors į užsienį ir jų nelaimėi tenka dabar jiems kepti prieš kaitriąją Stalino saulę. Kipras Petrauskas, kiek pakaitintas Stalino saulės, sušuko: dabar tai mes kelsime meną į padanges". Nežinau, ar jis taip sakė ar ne, bet Liaudies Balsas taip rašė. Komunistiniai peckeliai pacitavę tuos neva Petrausko pasakytus žodžius ir priminę prof. Purėną ir Kolupailą, kurie buvo priversti užimti jiems skiriamas vietas ir vėl kaip tie gaidžiai ant tvoros užsilipę gieda: "žiūrėkit, žiūrėkit kokie mokyti vyrai eina su "liaudies vyriausybe", o čia Kanadoje tveriami komitetai šmeižti tą žmonių išrinktą valdžią.

Gal tokios pasakaitės ir tinka mažiems vaikams, arba komunistų propaganda apsvaigintiems silpnavaliams, kurie jau nepajėgia atskirti juodo nuo balto, bet žmogui, kuris gerai supranta tų inteligentų padėtį tiesiog šlykštu darosi tokių plepalų pasiskaičius.

Juk Petrauskui, Purenui, Kolupailai ir kitiems reikalinga kaip nors prasimaitinti. Badu mirti nieks nenori. Taipgi K. Petrauskas žino, ir mes žinome, kad ant pusės milijono raudonarmiečių durtuvų tikrai galima iškelti meną į padanges. O kaip jūs, "draugai" komunistai, iš Liaudies Balso pastogės, ar tam tikite ar ne?

KARTUSIS PIPIRAS.

LIETUVOJ VISI BUS MILIJONIERIAIS

Keisčiausi sutvėrimai, tai lietuviški komunaciai. Jiems Rusija iki šiol dar nėra padariusi ne vienos klaidos. Jie randa visokių pateisinimų Rusijos nepasisekimams.

Paskutiniu laiku okupuotoj Lietuvoj, kaip daviniai iš Kauno rodo, pasireiškė ekonominis ir finansinis chaosas: viskas pabrango taip, kad Stalino spaustuvė paleido daugiau rublių cirkuliacijon. Dabar kiaušinis kainuojavienas litas ir dešimts centų, apie 10 kartų daugiau negu Nepriklausomoj Lietuvoj; gi darbininkui pakėlė algą tik 40%.

Bet pas komunacius šis įvykis reiškia didžiausį darbininkų laimėjimą, nes, pasak jų organo "Liaudies Balso":

"Prie Smetonos režimo vidutinė darbininkų alga buvo nuo 130 iki 140 litų. Dabar vidutinė darbininko alga nuo 360 iki 390 litų į mėnesį."

Bet Maskvos agentai visai tyli, kad už 140 litų darbininkas galėjo pirkti per 1,000 kiaušinių, o už Paleckinius 360 litus nepirks ne 300.

Mes visai nesistebėsime išgirdę kada nors, kad Lietuvos darbininkas uždirba milijoną rublių į metus. Juk Vokietijos okupacijos metais lietuviai uždirbdavo milijonus markių į mėnesį, ir kada badas ir skurdas pavergtą Lietuvą kamavo, tai tokių milijonierių buvo pilnas kraštas. Kai kurie iš kanadiečių dar ir dabar turi tuos milijonus markių.

"LIAUDIES BALSO" VAJUS

Lietuvių penkta-kolumnistų leidžiamas "Liaudies Balsas" pravedė pinigų rinkliavos ir prenumeratų vajų. Nors dar galutinės apyskaitos nepaskelbė, bet iš to kas jau pranešta, galima numatyti, kad jam pasisekė iškaulinti iš tamsesnių lietuvių darbininkų per \$1,100 ir apie 120 "naujų" skaitytojų.

Šis vajus, matomai, praėjo ne taip, kaip kitados, kada surinkdavo \$3,000 ir \$5,000 ir šimtus naujų skaitytojų. Šį kartą penktakojų organo rėmėjais, kaip matome, užsiregistravo tik Stalino-Hitlerio pastumdėliai. Taipgi mums praneša, kad iš skelbiamo 100 "naujų" skaitytojų vos keli yra nauji, o didžiuma iš jų senai skaitę "L. B." nemokamai. Penktakojis nebutų penktakojis, jei svieto nemulkintų.

NESIDĖK SU LIETUVOS IR KANADOS IŠDAVIKAIS—RUSIŠKO KRAUJO LIETUVIAIS.

NELANKYK JŲ PARENGIMŲ. NEDUOK IŠGAMOMS NE CENTO.

TARYBOS VEIKLA TORONTE

Nors lietuvių tautos išsigimėliai, direguojami Maskvos agentų, deda visas pastangas sulaikyti Toronto lietuvius nuo rėmimo Tarybos ruošiamų parengimų, bet išgamų pastangos eina niekais, ką įrodė 400 publikos atsilankymas į gerb. konsului P. Daužvardžiui suruoštas prakalbas. Laike šių prakalbų, torontiečiai sudėjo virš \$150.00 aukų Lietuvos Vadavimo reikalams.

Sausio 18 d., lietuvių parapijos salėje, ivyko puiki vakarienė ir šokiai Raudonojo Kryžiaus naudai, suruošti Moterų Sekcijos, kuri veikia prie Tarybos. Svečių atsilankė per 150 ir visi buvo labai patenkinti skaniai paruošta vakariene, tvarka ir šokiais.

Laike vakarienės Gerb. G.L.P. Grant-Suttie, Lietuvos generalinis konsulas, pasakė trumpą kalbą, išgirdamas moteris už gražiai paruoštą vakarienę ir ragino lietuvius prie vieningo darbo už Lietuvos išlaisvinimą ir žadėjo mūsų veiklą remti.

Prie vakarienės paruošimo prisidėjo kepyklos savininkai Mikalajunai aukodami skanių keikų ir tuziną šluostytuvų indams; pieno išvežiotojas P. Jarašiunas—2 sv. sviesto ir 2 kvortas pieno; ir westonietis Butėnas—tuziną kiaušinių. Su darbu daugiausia prisidėjo: A. Yurcių ir Yokubynų šeimos, K. Margienė, E. Matusaitienė, Z. Užemeckienė, Kuniutienė, Adele Karaliunaitė, G. Yokubynaitė, Frenzelienė ir kitos. Vakaru pirmininkavo Izabela Yurcyte.

Apart prakalbų ir Moterų Sekcijos suruoštų trijų parengimų, Kanados Lietuvių Taryba turėjo du viešus susirinkimus, kurie buvo labai pasekmingi visais atžvilgiais. Šie susirinkimai įvyksta šeštadienį prieš paskutinės savaitės kiekvieno mėnesio. Patartina Toronto ir apylinkių lietuviams tėmyti pranešimus spaudoje ir atsilankyti šiuose susirinkimuose.

Vasario 15 d. K. L. T. rengia prakalbas paminėjimui 16 d. vasario šventės. Vyriausiu kalbėtoju bus kun. Jonas Balkunas, iš Brooklyn'o, vienas iš geriausių kalbėtojų Amerikoje. Toronto ir apylinkių lietuviai nepamirškite atsilankyti ir išgirsti šias prakalbas. Koncertinę dalį išpildys Aušros choras. Prakalbos ir koncertas įvyks lietuvių parapijos salėje, kaip 7:30 val. vakaro.

A. FRENZELIS.

PERSKAITĖS "NEPRIKLAUSOMĄ LIETUVĄ", PADUOK
PASISKAITYTI SAVO KAIMYNUI BEI DRAUGUI!

Central Patricia, Ontario,
Sausio 12, 1941.

Gerbiama Kanados Lietuvių Taryba:

Sveikinu visus Tarybos narius ir linkiu kogeriausio pasisekimo bendrame darbe už išlaisvinimą Lietuvos iš Sovietinės verguvės ir atsteigimą jos nepriklausomybės pagrindais 16 vasario, 1918 m. paskelbto Vilniuje nepriklausomybės akto.

Labai malonu girdėti, kad Taryba gerai darbuojas ir randa lietuviuose rėmėjų savo darbe.

Nors mes gauname laikraščių iš Amerikos, bet mano nuomenė, geriau būtų turėti savo laikraštį Kanadoje, nes galėtume geriau kovoti su Lietuvos pardavikais ir surastume daugiau rėmėjų siame darbe. Nors iš pradžių laikraščio leidimas būtų ir nelengvas darbas, bet nenustokit vilties ir tikslas bus atsiektas, ypač kad visi eina iš vien, išskyrus komunistus. Be to, gal Amerikos lietuviai padėtų palaikymui mūsų spaudos.

Šiame laiške prisiunčiu du doleriu Tarybos reikalams.

M. JANUŠKA.

Gerbiamoji Redakcija:

Montreal, Quebec.

Džiugina nevieną lietuvių Tamstų užsimoti darbai žurnalo leidime Kanadoje. Ir aš džiaugiuosi ... nes, kaip kunas be dvasios, taip Kanados lietuviai negali gyventi be savos, doros spaudos.

Tiesdama dešinę bendrai talkai, siunčiu žiupsnelį savo minčių.

Jūsų,

MARIJA AUKŠTAITĖ.

Brangūs Tautiečiai:

Montreal, Quebec.

Gavau jūsų biuletiną, už kurį siunčiu nuoširdingiausius dėkojimus. Tarybos tikslas man įdomus ir svarbus. Kiekvieno lietuviio priedermė ši tikslą remti, kurio gyslose teka lietuviškas kraujas.

Prašau mane skaityti kaipo simpatiką ir pritarėją Tarybos darbui. Kiek aš išgalėsiu, tiek aktyviai stengsiuosi remti Tarybą.

V. A.

Montrealiečiai, laike 22 d. gruodžio prakalbų, perdavė per K. Burę \$11.00 "Nepriklausomos Lietuvos" išleidimo reikalams, kuriuos sudėjo sekanti tautiečiai: P. Dunčikas ir P. Bagužis - po \$2.00; J. Pundžius, J. Latvėnas, P. Zabiela, J. Leknickas, M. Aukštaitė, S. Pundžiuvienė ir J. Kilimonis - po \$1.00. Mes nuoširdžiai dėkojame visiems už laiškus ir piniginę paramą.

K. L. T. VYK. KOMITETAS.

KANADOS LIETUVIAI UŽ LIETUVOS IŠLAISVINIMĄ

Per paskutinius 6 mėnesius Taryba gavo daug laiškų nuo savo simpatikų. Visi jie ragina Tarybą sparčiau veikti ir plėsti savo darbą kitose kolonijose.

Būtų visai netikslu nutylėti, kad visi šie laiškai atneša mums daug džiaugsmo ir sukelia naujos energijos dar smarkiau dirbti dėl Lietuvos išvadavimo. Tokius laiškus mes labai įvertiname ir prašome savo tautiečių kuo daugiau ir dažniau parašyti. Tik per susirašinėjimą, mes susirišime bendrais vienos šeimos ryšiais ir išbudavosime vieningą ir stiprų sąjudį.

Kai kurie, rašydami Tarybai laiškus, neužmiršo pasiųsti ir pinigų. Nors Tarybai labai reikalinga medžiaginė parama, bet iki šiolei jį nedarė jokių platesnė skale rinkliavų. Apart Toronto ir Montreale, mes niekur dar neprašėme aukų. Tačiau atsiranda patrijotingų lietuvių kuriems joki prašymai ir raginimai nereikalingi. Paskutiniu laiku mes gavome netikėtai stambiają paramą nuo Flin Flon'o lietuvių ir nuo M. Januškos iš Central Patricia, Ontario, kurių laiškus, kartu su kitų, paduodame žemiau.

Kanados Lietuvių Tarybai:

Sausio 15, 1941,
Flin Flon, Man.

Flin Flon'o lietuviai suaukavome Lietuvos išgelbėjimui žemiau paminėtą sumą. Visi, kaip vienas, be raginimo, aukojame gelbėti skenstančią Lietuvą, Tėvynę mūsų ir toliau gelbėsime kol gyvi busime. Šalin Lietuvos užpuolikai!

Jokubas Urbonas	\$ 3.00
Kazimieras Urbonas	3.00
Jonas Baltramejūnas	3.00
Mikodimas Ališauskas	3.00
Jonas Radvilas	3.00
Juozas Žilaitis	2.00
Viso labo	<u>\$17.00</u>

Visi aukuotojai skiria aukas visokiems reikalams, kaip Taryba numatys.

Flin Flon'o lietuviai,

J. URBONAS.

Kanados Lietuvių Tarybai:

Sudbury, Ontario.

Labai malonu girdėti, kad lietuviai sutvėrė Tarybą, kuri darbuojasi dėl atsteigimo demokratinės Lietuvos. Aš sutinku prisidėti ir remti visais galimais būdais. Taipgi, sutinku palaikyti ryšius su Torontu ir darbuotis kiek aplinkybės leis.

JONAS KIBICKAS.

VOKIETIJA SKUBA GELBĖTI MUSSOLINIUI, RUSIJA PADEDA

Britų kariuomenė, aviacija ir laivynas kirto didelį smugį visai Mussolinio imperijai. Po vadovystės Generolo Archibald Wavell, britai baigia vyti iš Afrikos paskutinius Mussolinio legijonų dalinius. Vėliausios žinios teigia, kad pats vyriausias Italijos kariuomenės vadas, R. Graziani, pabėgo orlaiviu į Rymą. Tuo pačiu laiku, britų aviacija smarkiai puola Vokietijos militarines bazines Francijoje, Belgijoje, Olandijoje ir kitur. Pačioje Italijoje, britų laivynas smarkiai sukrėtė Leghorn ir Genoa miestus, apdaužė portus ir sunaikino kai kurias amunicijos dirbtuves.

Vėliausi britų pasisėkimai, ypač Afrikoje, apvertė aukštini kojomis visus diktatorių ašies planus. Vokietija, vietoj pulti ant Anglijos, skuba padėti savo partnerui Mussoliniui per Balkanų kraštus. Rumunijoje sutraukta apie 400,000 nacių kariuomenės. Sakoma, kad Vengrijoje ir Bulgarijoje prigužėjo tukstančiai Hitlerio slapto agentų, kurie paruošia naciams kelią į Albaniją, Saloniką ir Dardanelį. Tuo tarpu, buvęs neva Hitlerio "priešas" Stalinas, ne tik neužtaria Bulgarijos, bet dar pristato naciams aliejaus. Vienas iš daugelio Rusijos aliejaus traukinių buvo susprogdintas Bulgarijoje.

Britanija kariauja už pasaulio civilizaciją, žmoniškumą ir mažų tautų teisę gyventi nepriklausomai. Remk Kanados karo žygius aukomis, paskola ir visukuo tik gali.

KANADOS LIETUVIŲ DIDŽIUMA PRIEŠ LIETUVOS UŽGROBIMĄ.
TIK REIKIA JUOS SUORGANIZUOTI. SPIESKIMĖS VISI PRIE
KANADOS LIETUVIŲ TARYBOS. ORGANIZUOKIME JOS SKYRIUS,
KUOPAS IR GRUPES.

Perskaitytes "Nepriklausomą Lietuvą", paduok pasiskaityti savo kaimynui bei draugui.

SIŪSK \$1.00 PRENUMERATOS "N.L."
ŠIANDIEN.